

מרגליה אלמוג:

„תיאטרון - אבל לא בבית!“

זה שאף אחד עוד לא עשה ממנה שחקנית-קולנוע, זה באמת רק עוד פנס אחד של תעשיית הקולנוע הישראלית.

יש לה כל הנתונים. היא בלונדית מדליקה, יש לה גוף חטוף, והיא שחקנית. קוראים לה מרגלית אלמוג, וכל העם ראה אותה בליל שבת בטלוויזיה, כשהיא מגלמת את דמותה של יורדת זרוקה, החיה עם החבר שלה בניו-יורק, בלי הסקה, בלי טלפון, ובעיקר על-המטוודות, בדרך לארץ. להצגה שבהשתתפותה קוראים „תל-אביב-ניו-יורק-תל-אביב“. כתב אותה רמי לוי, וביים אותה השחקן אהרון אלמוג, שהוא רק במיקרה גם הבעל של מרגלית.

מרגלית, אני זכרת אותך כדילוג „אלי עז“, המביאה גבינות מפאריס לחברה בי „כסית“. מתי החלפת מיקצוע?

מזמן. נולה צ'לטון משוגעת. ראתה אותי באה לתיאטרון לבקר את אלמוג, החליטה שדווקא אני מכל השחקנים שהיא מכירה מתאימה לשחק בהצגה המושבה שלנו. את יודעת, שום דבר. סתם איזה תפקידון קטן. פחדתי נורא, אבל מילא, התגברנו. אחר-כך לא ידעתי אם זה מה שאני רוצה, עשיתי הפסקה של כמה שנים והצטרפתי לחאן.

ואיך זה היה לעבוד עם הבעל?

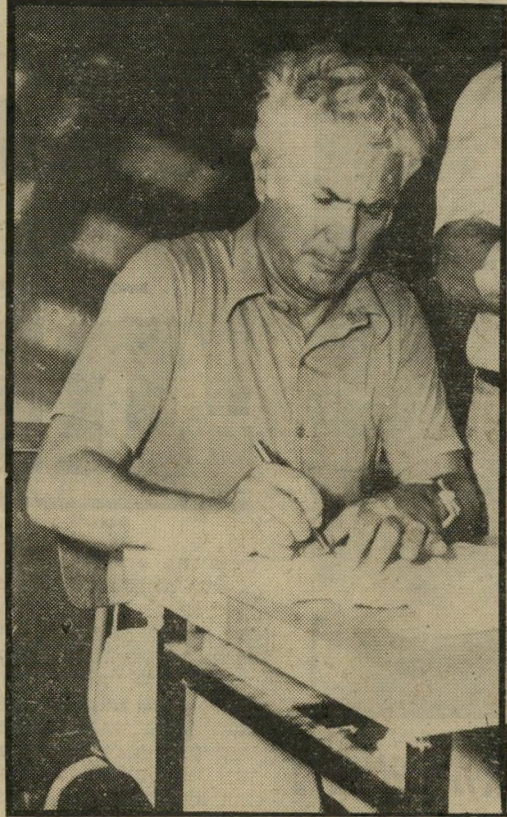
לא משהו מיוחד. כמו עם כל במאי.

הוא ביים אותך גם ככית?

הוא ניסה. אמרתי לו: חביבי, תיאטרון רק בחאן. בבית אני לא רוצה לשמוע מזה. התיאטרון זה לא החיים שלי. יש דברים אחרים שמעניינים אותי יותר, כמו, למשל, הילד שלי מיכה.

והוא עמד כחסכם?

ככה. כל פעם שהוא התחיל לדבר על ההצגה, הייתי אומרת לו: סטופ! עד פה, לא רוצה לשמוע. רוצה — תרשום על הנייר, ותגיד לי מחר בבוקר בחזרה.

אליה שפיזר:

„אני דוגל בלחם ושעשועים!“

חבר-הכנסת אליהו שפיזר פירסם ב„ידיעות אחרונות“ מאמר בזכותה של רשת אל"ף ששבתה. הח"כ המכובד טען כי אילו היתה רשת גימ"ל שובתה, וחס וחלילה לא היו משמיעים את התוכנית הפופולרית „שירים ושערים“, היה עם ישראל יוצא בהפגנות, ואוי לעיניים שכך רואות.

אדון שפיזר, כמה שעות כיום אתה מאזין לרשת אל"ף שחסרונה פגע בך?

אני בן-אדם עסוק, אבל בדרך כלל אני מאזין לרדיו עד תשע וחצי בבוקר, ובשעות הערב.

אתה לא רואה טלוויזיה?

לא, בדרך כלל שום דבר לא מעניין אותי. אני פותח רדיו תיכף אחרי מבט לחדשות.

ומה עם רשתות אחרות?

לא מקשיב להן, לא טובל את הפירסומות הצעקניות. תני לי קונצרט שבועי, קצת ג'ז, מוסיקה חדישה. שירי מקהלה. זה מה שאני אוהב.

כתבת שאילו היו שוכתים ברשת גימ"ל, היו קמות צעקות נוראיות. חשבת על זה שמיספר האנשים המאזין לרשת אל"ף הוא כליכך זעום, ולכן בעצם לא היתה מחאה?

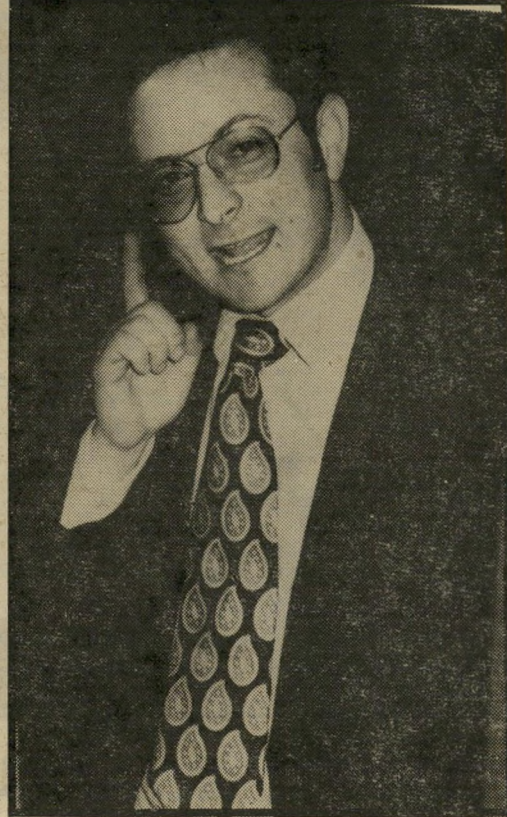
לפי התגובות שראיתי בעיתונים, ולפי שיחותי עם מכרים ושכנים בגילאים יותר מבוגרים, הגעתי למסקנה שהקהל של רשת אל"ף הוא באמת קהל מיוחד, ולא קבוצת-לחץ שתהפוך שולחנות. אז מה, לא מגיע לקהל תרבותי רדיו משלנו? המדינה צריכה לספק גם את קבוצת אניני-הטעם, שאינה מוצאת סיפוק בתחרויות כדורגל. התרבות צריכה להיות צמודה, בדיק כמו הלחם והחלב. אני בהחלט דוגל במונח „לחם ושעשועים“.

לא תפסת קצת טרמפ על העניין של רשת אל"ף כדי לרדת על ציצי' כעניין סגירת מיספאון תל-אביב ו„התיאטרון הקאמרי“?

ציצי' דיבר בקלות-דעת על נושא סגירת המוסיאון, ואף אחד לא הרים גבה. לא ניסיתי לעשות הון פוליטי זול. זה באמת איכפת לי.

ואם יהיה לתל-אביב ראשיעיר מה עבודה, אתה מבטיח לי לא לסגור את המוסיאון ואת „התיאטרון הקאמרי“?

בהחלט כן! אנחנו הקמנו את שני המיפעלים האלה, ואנחנו נמשיך לקיים אותם. בעצם, את יודעת מה, אני חושב שציצי' לא יסגור את המוסיאון. הוא סתם מאיים.

רוני מילוא:

„תשאי רי לי למפל בצ'ארלי!“

חבר-הכנסת רוני מילוא, אתה לא חושב שזה קצת מוגזם שנקחת עד עצמך תפקוד של מפקד הכנסת, ושאתה נותן הוראות מי ייכנס לשיבות הוועדה העליונה לביטחון ומי יישאר בחוץ?

אם היית רואה את הפרובוקציה של חבר-הכנסת צ'ארלי ביטון, היית מגיבה אותו דבר.

אני לא חושבת.

אתן לך דוגמה. אם, למשל, היו מכניסים בוועדה ישיבה מיוחדת לכבוד ניצולי-השואה, ופיתאום צ'ארלי ביטון, מפני שהוא לא אשכנזי, היה אומר להם „חבל שהיטלר לא גמר אתכם!“ — מה היית את עושה?

זה לא אותו דבר.

אמרתי לך זה קיצוני. אבל זה אותו דבר.

אתה חושב שזה בסדר, שאורחים תוקי פים חבר-כנסת בבניין הכנסת?

אם אחד לא תקף אותו. אחות של מנדלביץ בסך-הכל נעה לעברו.

ואיך אתה מתכוון למנוע מהחבר ביטון להיכנס לשיבות הוועדה?

בישיבות הוועדה נידונים נושאים הקשורים ליהדות המצוקה. במיקרים כאלה מוכרזת הוועדה כוועדת-מישנה. בוועדה-המישנה אין נציגות לרק"ח.

ואם צ'ארלי ביטון ינסה בכל זאת להיכנס לשיבות הוועדה?

את זה תשאיר לי. אני כבר אטפל בו!